

Na broj: **St-47/2004**

Zagreb, 31.08.2023.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni dužnik: NOVI SALONIT d.o.o. - u stečaju iz Zagreba, Radnička cesta 27,
OIB 74737876059, zastupano po stečajnom upravitelju Mateu Ercegu

Podnositelj: AD PLASTIK d.d. iz Solina, Matoševa ulica 8, OIB 48351740621,
zastupano po odvjetniku Mislavu Ivaniševiću iz Zagreba, Račićeve 16

Ž A L B A **protiv rješenja**

- podnositelja

prilozi

I U predmetu pod gornjim brojem, podnositelj u cijelosti podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 72. St-47/2004-169 od dana 25.08.2023., i to zbog bitnih povreda odredaba stečajnog postupka.

Pobijanim prvostupanjskim rješenjem naloženo je računovodstvu prvostupanjskog suda da na račun stečajnog dužnika isplati (vrati) novčani iznos koji je prethodno, dana 08.10.2020., na depozitni račun suda uplatio stečajni upravitelj s računa stečajnog dužnika, u svemu sukladno zaključku prvostupanjskog suda poslovni broj St-47/2004-75 od dana 23.09.2020.

Zaključkom prvostupanjskog suda poslovni broj St-47/2004-75 od 23.09.2020. dana je suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod suda radi izdvajanja novčanih sredstava (HRK 1.540.309,40/EUR 204.434,19) za korist ovdje podnositelja, kao vjerovnika stečajne mase. Prema tom zaključku, novčana sredstva su se imala izdvojiti sve do pravomoćnog okončanja parničnog postupka vođenog između stečajnog dužnika i ovdje podnositelja (TS Zagreb, P-3603/12), odnosno do proteka roka za podnošenje revizije ili do donošenja odluke o reviziji u tom postupku, ako ista bude podnesena.

Podnositelj ističe da je u tom parničnom postupku revizija podnesena, a o podnesenoj reviziji još uvijek nije donesena odluka, što znači da i dalje postoje pretpostavke za izdvajanje po zaključku od dana 23.09.2020.

Iz stanja spisa i iz sadržaja predmetnog zaključka vidljivo je da je osnivanje sudskog pologa zatražio sam stečajni upravitelj, s obrazloženjem da je to u interesu i stečajnog dužnika i ovdje podnositelja kao vjerovnika stečajne mase, što je prvostupanjski sud prihvatio pozivanjem na odredbu članka 87.a primjenjivog Stečajnog zakona (SZ). Međutim, suprotno svojem zaključku od 23.09.2020., prvostupanjski sud ovdje pobijanim rješenjem od 25.08.2023. faktički „ukida“ sudski depozit, i to pozivanjem na istu zakonsku odredbu primjenom koje je prethodno taj depozit osnovan (članak 87.a SZ-a). U odnosu na to, podnositelj smatra da odredba članka 87.a SZ-a ne opravdava donošenje ovdje pobijanog rješenja od 25.08.2023., već suprotno: ta odredba upravo opravdava zasnivanje sudskog pologa kako je to i učinjeno sukladno zaključku od 23.09.2020, kao i zadržavanje sredstava na tom pologu sve dok za to budu ispunjene pretpostavke po tom zaključku.

Prije svega, s obzirom da izdvajanje sredstava na sudski depozit predstavlja radnju osiguranja vjerovnika koju je dužan i ovlašten poduzimati stečajni upravitelj kao za to ovlašteno tijelo stečajnog postupka (v. čl. 87.a. SZ-a), slijedi i da je ukidanje (opoziv) radnji osiguranja vjerovnika, uključujući i radnju izdvajanja na depozit, dužan i ovlašten poduzimati samo stečajni upravitelj. U konkretnom slučaju, izdvajanje na depozit suda je i predložio i poduzeo (uz suglasnost suda) sam stečajni upravitelj, sve u skladu sa člankom 87.a SZ-a. Međutim, stečajni upravitelj naknadno nije predložio ukidanje (opoziv) radnje izdvajanja na depozit, niti je sam izvršio ukidanje (opoziv) izdvajanja, a niti je od suda za to zatražio suglasnost. Dakle, donošenjem pobijanog rješenja prvostupanjski sud je, izvan svojih procesnih ovlaštenja, jednostrano ukinuo (opozvao) sudski polog (izdvajanje) kao radnju osiguranja vjerovnika, iako sud radnju izdvajanja sredstava, te ukidanje (opoziv) te radnje samo odobrava, ali je ne poduzima, već to predlaže i čini stečajni upravitelj. Takve dispozicije stečajnog upravitelja, kao ovlaštenog tijela stečajnog postupka, ovdje su izostale, čime je pobijano rješenje također nezakonito.

Nadalje, u obrazloženju pobijanog rješenja, prvostupanjski sud citira odredbu članka 87.a SZ-a i u točki 7. obrazloženja zaključuje: *Ovosudni predmet nije zaključen, slijedom čega nema potrebe za izdvajanjem sredstava na depozitni račun ovoga suda, a u svrhu namirenja predvidivih obveza stečajne mase.* Proizlazi kako prvostupanjski sud smatra da je pretpostavka za izdvajanje sredstava na depozitni račun suda zaključenje stečajnog postupka. Međutim, odredba članka 87.a SZ-a ne podupire takvo pravno shvaćanje. Upravo suprotno, prema odredbi članka 87.a SZ-a, nakon zaključenja stečajnog postupka vrši se jedino isplata iz sredstava položenih na depozit prije zaključenja stečajnog postupka (stavak 2.), odnosno izdvajanje sredstava uvijek se vrši prije zaključenja stečajnog postupka. Prvostupanjski sud je pogrešno poistovjetio „izdvajanje sredstava“, do kojeg uvijek dolazi prije zaključenja postupka, sa „isplatom izdvojenih sredstava“, o čemu se odlučuje nakon zaključenja stečajnog postupka. Stoga (nesporna) okolnost da stečajni postupak nije zaključen nije zapreka za provedbu i za održavanje radnje izdvajanja na depozit, dapače to i jest smisao odredbe članka 87.a SZ-a.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja ne daje nikakvo drugo obrazloženje svoje odluke, pa je predmetna odluka neobrazložena i nedorečena u pogledu eventualnih meritornih razloga zbog kojih sud smatra da izdvajanje nije potrebno ili svrhovito. Međutim, podnositelj naglašava kako činjenično stanje postojeće u trenutku donošenja pobijanog rješenja (25.08.2023.) svakako opravdava održavanje ranije poduzete radnje izdvajanja na sudski depozit u korist podnositelja (08.10.2020.). Štoviše, od poduzimanja radnje izdvajanja (08.10.2020.) činjenično stanje se promijenilo tako da je izdvajanje u korist podnositelja postalo još opravdanije i svrhovitije. Naime, u vrijeme kada je sud odobrio radnju izdvajanja (zaključak od 23.09.2020.) i kada je radnja izdvajanja poduzeta (uplata na depozit od 08.10.2020.) parnični postupak vođen između stečajnog dužnika i ovdje podnositelja (TS Zagreb, P-3603/12) još nije bio pravomoćno okončan. Međutim, isti je nakon toga pravomoćno okončan u korist ovdje podnositelja i posljedica toga je da potraživanje podnositelja prema stečajnom dužniku sada ima uporište u pravomoćnim sudskim odlukama, bez obzira na okolnost da je stečajni dužnik naknadno ustao revizijom. Dakle, slijedom promjene činjeničnog stanja do koje je došlo nakon izdvajanja, potraživanje podnositelja prema stečajnom dužniku dobilo je još veću pravnu snagu, i još se opravdanije ima smatrati „predvidivom obvezom stečajne mase“ u smislu članka 87.a SZ-a, radi osiguranja koje stečajni upravitelj ima obvezu i pravo poduzimati mjere osiguranja, uključujući i izdvajanje na sudski depozit. Zaključno, predvidivu obvezu stečajne mase koju je stečajni upravitelj 2020. osigurao radnjom izdvajanja na depozit, prvostupanjski sud ne samo da ne može jednostrano ukinuti, već za to uopće nema osnove, a promjene do kojih je naknadno došlo u parničnom postupku dodatno podupiru održavanje radnje osiguranja sve do donošenja konačne odluke o revizijskom postupku, jer bi to bilo svrhovito i za stečajnog dužnika (osiguranje umjesto isplate podnositelju prije odluke po reviziji) i za podnositelja (osiguranje naplate u slučaju konačnog uspjeha u reviziji).

Dokazi: 1. uvid u stečajni spis

2. prijedlog stečajnog upravitelja radi osnivanja pologa od 04.09.2020. i zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-47/2004-75 od 23.09.2020. s ispravkom
3. sudske odluke iz parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, P-3603/12 (presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj 6. P-3603/2012 od dana 11.04.2016.; presuda Visokog trgovačkog suda RH broj 24 PŽ-5297/2016-2 od 11.01.2017.; rješenje Vrhovnog suda RH broj Revt 224/2017-2 od dana 25.02.2020.; presuda Visokog trgovačkog suda RH broj 24 PŽ-2544/2020-2 od 29.10.2020.)
4. uvid u spis kod Trgovačkog suda u Zagrebu (P-3603/12)
5. uvid u spis kod Vrhovnog suda RH (Rev-929/2021)

Slijedom svega iznesenoga, prvostupanjski sud je počinio **bitnu povredu odredaba stečajnog postupka iz članka 354.st.1. ZPP-a**, u vezi s odredbom članka 6. SZ-a, jer nije pravilno primijenio odredbu članka 87.a SZ-a, što je u bitnome utjecalo na zakonitost i pravilnost pobijane sudske odluke. Jednako tako, prvostupanjski sud je počinio **bitnu povredu odredaba stečajnog postupka iz članka 354. st.2. toč.11 ZPP-a**, u vezi s

odredbom članka 6. SZ-a, jer pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, budući da u istome izostaju razlozi zbog kojih prvostupanjski sud smatra da radnja osiguranja (izdvajanje) više nije potrebna ili svrhovita.

II Slijedom svega iznesenoga, predlagatelj predlaže Visokom trgovačkom sudu RH da usvoji ovu žalbu i da u cijelosti ukine pobijano rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 72. St-47/2004-169 od dana 25.08.2023. te da naloži stečajnom dužniku da podnosiocu naknadi troškove ove žalbe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama prema članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri (3) postotna poena, koje teku od dana donošenja drugostupanjske odluke pa do isplate, u roku od 8 dana.

AD PLASTIK d.d.,
po punomoćniku

Trošak (v.p.s: EUR 204.434,19 / HRK 1.540.309,40):

- žalba protiv rješenja	1541b	EUR 3.066,59
- 25% PDV		EUR 766,65
- Ukupno:		EUR 3.833,24